No. 39. 1845.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 31 Maart.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

ENGELAND.

— Over acht dagen heeft men te Manchester de diergaarde van den vermaarden dieren-temmer van Amburg verkocht. De liefhebbers van wilde beesten waren vrij talrijk. Een schoone Afrikaansche leeuw, welke in Engeland zonder weerga was, is voor 350 pond sterl. toegewezen; een andere leeuw voor 310 pond sterl.; eene jonge leeuwin van 8 maanden voor 35 pond sterl.; de giraffe of kemelpardel 400 pond sterl.; eindelijk den olifant *Bolicar* voor 750 pond sterl.

— De directeur van het krankzinnigenhuis van Khriehton (Schotland) de bij hem bestelde provenieren of pensionairen eenig tijdverdrijf willende verschaffen, en bovendien hunne genezing bevorderen, is op het denkbeeld gekomen, degenen onder hen die eenig onderwijs hebben genoten, een maandblad te doen uitgeven, waarvan zij alleen de opstellers, zetters, correcteurs en drukkers zijn. Het eerste nummer is verschenen onder den titel van *the New Moon* (de Nieuwe Maan.) Onder verscheidene losse dichtstukken vindt men er ook proza-artikels van langen adem.

— De volgende originele petitie is den Minister sir *Robert Peel* dezer dagen toegezonden: « Sir, zoo gij het goed « vindt, zullen wij met u ruilen: geef ons den vrijen handel, « in plaats van in 430, slechts in 4 artikelen, en wij zullen « u niet langer lastig vallen. Deze artikelen zijn: koren en « voeder, boter en kaas. Meer verlangen wij niet, maar « geef wel acht, dat wij niet minder nemen. Van harte de « uwen. Geteekend, 27 millioen inwoners."

— De beroemde Engelsche schrijver *C. Dickens* bevond zich, met zijne familie, in het begin dezer maand te Rome, en nam aldaar aan de uitgezochtste gezelschappen deel.

— Een Chinees doorreist tegenwoordig Engeland. Alom lokt zijne verschijning veel volk uit.

— De *Phare d'Alexandrie*, kondigt aan, onder de rubriek van Suez, dat een vaartuig ter destinatie van Cosseir, twee honderd pelgrims aan boord hebbende, omgeslagen is, en dat al de passagiers omgekomen zijn.

FRANKRIJK.

— De wandeling van Longchamps is zeer levendig geweest. De moden hebben niets buitengewoons opgeleverd. De manshoeden alleen schijnen veranderingen te zullen ondergaan. De meest toegejuichte zijn met zeer breede boorden en nedergebogen. Men noemt die hoeden van eene nieuwe soort « Pritchard-hoeden."

— In de *Gazette de Cambrai* leest men het volgende: Een 80jarige grijsaard van de gemeente Aubencheul, met name *Goubé*, geeft sedert eenigen tijd blijken van eene zonderlinge geestgesteltenis. Ziende, zegt hij, dat zijn einde nadert, wil hij niet hebben dat zijne erfgenamen hem als een armen bloed doen begraven. Hij heeft zich dus eene mooije kist van eikenhout doen vervaardigen en dezelve in zijne slaapkamer geplaatst. Hij heeft zelfs de voorzorg genomen, die kist te beproeven, ten einde te zien of hij er op zijn gemak zoude in liggen; maar hij is er in gegaan terwijl de kist tegen een muur overeind stond, uit vrees, zeide hij, dat, indien hij er ging in liggen, men hem de onaardige poets zoude spelen er hem in op te sluiten. *Goubé* neemt alle weken een zeker sommetje uit zijn spaarpot, geeft een gedeelte aan den geneesheer, die hem tijdens zijne ziekte zal moeten meesteren, en het overige aan den koster zijner parochie, opdat deze voor eene schoone lijkdienst zoude zorgen. Het ontbreekt waarlijk niet aan lieden, die, zoo veel voorzorgen niet nemen om te leven, als deze *Goubé* om te sterven.

— In een dorp van het departement der Charente-Inférieure, heeft een jong meisje, die een gewaanden toovenaar had geraadpleegd, over een middel om van de vallende ziekte verlost te worden, deszelfs afschuwelijken raad gevolgd, het afgehakte hoofd van eene pas gestorven vrouw in een oven tot kolen gebrand, in een mortier tot poeder gestampt en bij dosis ingenomen!!!

— Een landman, met name *Andoux*, volgde den zoom van een bosch, toen eene wolvin verscheen en hem den doortogt afsneed. *Andoux* had geen ander wapen dan een stok; hij sloeg er het dier mede op den kop. De wolvin viel hem woedend aan en rolde met hem ter aarde. Toen begon er eene worsteling: nu scheen de man en dan het dier te zegepralen. Eindelijk gelukt het *Andoux* de wolvin vast te knellen en haar den gorgel toe te knijpen, waardoor zij verstikte. Iets dat ongelooflijk zal schijnen, is dat hij geene enkele wonde had bekomen. *Andoux* heeft de gestikte wolvin op zijne schouders geladen en is aldus zegevierend op zijn dorp (Nevilliers) aangekomen. Dien boer was gelukkiger dan twee vrouwen van Genestouze (Opper-Loire), welke door een afgrijselijk weêr naar de kerk van Saint-Haon gegaan zijnde, om er een pas geboren kind te doopen, in het terugkeeren door eene bende wolven werden besprongen en door deze dieren met den zuigeling verslonden.

BELGIE.

BRUGGE, den 24. Maart. Gisteren morgen heeft een groot ongeluk in het godshuis *de la Fontaine*, plaats gehad. De vrouw van den genaamden *Aspeslach*, die, sedert een langen tijd, ziekelijk te bed lag, is in de afwezigheid van haren man in haar bed verbrand. Deze was de hoogmis gaan hooren, en had zijne vrouw een vuurpot gegeven om er haar aan te warmen, die, omvallende, het bed in brand gestoken heeft, waardoor de ongelukkige is omgekomen. Bij zijne terugkomst vond de ongelukkige man zijne vrouw en huisraad tot asch verbrand.

— Men schrijft uit Appels:

Eenige inwoners dezer gemeente verbeeldden zich over weinige dagen dat zij in het jaar 40 der verledene eeuw waren, toen op half Maart het ijs in de Schelde te Antwerpen man en paard kon dragen.

De veerman aan den overzet op de Schelde, door zijn knecht geholpen, hadden den 16 dezer om 4 ure namiddags, een stoof of jagtkomfoor aldaar op het ijs der Schelde geplaatst, met de noodige toebereidselen om pannekoeken te bakken, welke zij bedienden aan het nieuwsgierig publiek, dat zich in de ronde aan tafel op het ijs bevond, zonder dat hetzelve scheurde of brak. Ziet hier de verklaring van de veerman:

« Ik ondergeteekende *Amandus Verbeeck* breng UEd. ter ken« nis dat ik en mijne werkmannen den 16. dezer maand koeken « gebakken hebben op het ijs te midden der Schelde aan Appels« Veer, over een jagtkomfoor, van 4 tot 6 ure des namiddags, « zonder ophouden, en dat wij de menschen hebben bediend « aan tafel met stoelen omringd. Het getal der liefhebbers is « niet gering geweest, want ik heb er 18 terzelver tijd op het « ijs geteld, zonder dat hetzelve zich bewoegde."

— Een Brugsch blad meldt dat twee koopmans in lijnwaad, een van Rijssel en een van Iseghem, hun baard op het biljard verspeeld hebben, dat is, dat er onder de wedders besproken was dat die welke won, den baard van den verliezer mogt doen afscheren. Het is den Belg die het gewonnen heeft.

— Dezer dagen zijn te Brussel drie jonge kinderen door hunne ouders, onvrijwillig, des nachts verstikt geworden. De ouders geene wieg voor hunne kinderen hebbende, of vreezende voor de hevige koude, hadden hunne kinderen bij zich in het bed genomen, en hebben die dood gelegen.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 24. Maart. Men verneemt, dat uit het voorloopig verslag der Centrale Afdeeling van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, ten aanzien van het voorstel tot herziening der Grondwet, blijkt, dat de groote meerderheid der Kamer het en als initiatief beschouwd, en om den vorm, en uit hoofde van de strekking, heeft afgekeurd. Nogtans is het voorstel in de Afdeelingen onderzocht met verklaarden wensch, dat een naauwgezet onderzoek strekken moge om de Regering met de zienswijze van de meerderheid der Kamer nopens dit hoogst aangelegen onderwerp bekend te maken, en haar op te wekken om, ter bereiking van het door die meerderheid beoogde doel, hare medewerking te verleenen.

— Men verneemt, dat de Tweede Kamer der Staten-Generaal Dingsdag den 8. April aanstaande, des namiddags ten 3 ure, eene zitting houden en hare menigvuldige gewigtige werkzaamheden hervatten zal.

— Als eene bijzonderheid in dezen lang geduurd hebbenden winter schrijft men uit Krimpen aan de Lek, dat den 24. dezer (2de paaschdag), aldaar door onderscheiden menschen op het in die rivier nog vastzittend ijs, eijeren zijn gebruikt, terwijl ongeveer een vijf en twintigtal personen zich verlustigde met schaatsenrijden. Ten zelfden tijde zag men ook de pont, beladen met koeijen, door een opening in het ijs, die rivier overvaren, hetwelk alles een zonderling schouwspel opleverde.

— Van den Helder schrijft men van den 25. Maart:

« In den avond van den 22. Maart is in de Gronden vergelukt het kofschip *Geertruida*, kapt. *A. A. Poljer*, van Cardiff, gedestineerd naar Hamburg. De equipagie heeft zich met de boot gered, en is in den morgen van den 23. Maart aan het eiland Wieringen aangekomen.

« Den 16. November 1844 is op de reede van Batavia aangekomen: Z. M. stoomschip *Merapie*, kapt. luit. ter zee *Baars*, van Hellevoetsluis uitgezeild.

ARNHEM, den 24. Maart. Men meldt ons, dat uit het dorp Warnsveld, bij Zutphen ook een verzoekschrift om grondwets-herziening aan de Tweede Kamer is toegezonden, onderteekend door den heer *van Walien tot Vierakker* en *een en dertig* grondeigenaren, waaronder *drie* leden van den gemeenteraad.

NIJMEGEN, den 24. Maart. De sedert eenige dagen ingevallen dooi heeft het ijs in de rivier reeds zoo verzwakt, dat dezelve slechts door waaghalzen te voet wordt gepasseerd. Het veer wordt door ijsschuiten onderhouden. Aan de kanten is door het wassen van het water eene smalle strook open water. Den eersten Paaschdag hadden de veerlieden de Neêrlandsche vlag op twee plaatsen op de Waal geplant, en daarbij een vuurhaard en den noodigen toestel aangebragt tot het kooken van eijeren, werwaarts zij een ieder uitnoodigden *om Paascheijeren op het ijs te komen eten*, waarvan door velen is gebruik gemaakt, en onder anderen, door verscheiden ouders, met hunne kinderen, opdat deze, na vele jaren, de bijzonderheid zouden kunnen verhalen, *op Paasch-Zondag van 1845, op het ijs, op de rivier de Waal, warme Paascheyeren te hebben gegeten*. Den geheelen dag trok deze bijzonderheid eene menigte menschen naar de kade. Des avonds brandde men Paaschvuren op het ijs, zooals op vele plaatsen heden op de rivier, zoo boven als beneden de stad plaats had.

'sHERTOGENBOSCH, den 24. Maart. De legende, dat men bij eenen zeer harden en langdurigen winter, paascheijeren op het ijs gegeten had, was bij de inwoners van het dorpje Esch, anderhalf uur van hier gelegen, bekend geraakt, en werd hierdoor de lust opgewekt bij eenen der voornaamste ingezetenen, om eene dergelijke zeldzaamheid toe te passen. Op gisteren dan, luidt het verhaal, trok de heer *B*..., vergezeld van eenige zijner dochters en hare vriendinnen, voorzien van eene groote mand met paasch-eijeren en toebehooren, naar een naastbijgelegen Ven, waarvan het ijs circa twee palmen dikte had, en werden daar onder veel vreugde de eijeren op het ijs geschild. Dan, helaas! eensklaps verdween het gezelschap van de oppervlakte, en allen vielen in het water. De heer *B*... tot aan de kin daarin staande, heeft gelukkig de vrouwen kunnen boven houden, tot dat, na lang schreeuwen, er eindelijk hulp is komen opdagen, en allen door middel van touwen zijn gered. Doch de familie *B*... moet het voornemen hebben opgevat, vooreerst geene paasch-eijeren meer op het ijs te schillen.

GEMENGDE DINGEN.

De beroemde tooneelspeelster Rachel zal de *onzuivere* lucht van Parijs verlaten, om de meer gezuiverde lucht van het oude Latium in te ademen; wij wenschen haar goede reis. Mogt er in Nederland, ten een of ander tijd, zulk eene Rachel, al ware het tegen veertien zure dienstjaren, verkrijgbaar zijn, ten einde het overgroot aantal drama's nulliteiten, onder welker gewigt, hetgeen wij gewoontehalve *nationaal tooneel* noemen, maar niets meerder dan *nationaal tooneel* is, als het ware wegzinkt, te overschaduwen, en de tijden der Kruisen, Bingley's, Snoeks en Wattiers te doen herleven! – Z. E. de Minister van Kolonien heeft het in de Staten-vergadering zeer benaauwd gehad – Z. E. collega, Minister van Hall, werd door v. Dam zeer vriendelijk geinviteerd, voortaan verstand en zielsvermogens ten nutte van het vaderland aan te wenden. Voor wie of voor wat zou Minister van Hall deze heerlijke gaven Gods anders aanwenden? Het brood dat ik eet, het lied dat ik zing - wij vatten het al; er bestaat altijd iets tot hetwelk de eerste staatsminister in nadere betrekking dan tot het lieve vaderland staat. – De heeren van der Grijp zullen van de eene Hollandsche comedie naar de andere overgaan. – Daar zijn niet minder dan vier kometen aan den hemel en een groot aantal, brutaal gesnoeide, Zeeuwsche rijksdaalders op de aarde in omloop; uit dien hoofde schijnt de van ouds befaamde kruis- en muntkamer zich thans met de munt onledig te moeten houden. – De handelsstand te Parijs heeft generaal Bugeaud overheerlijk getracteerd – De Jesuiten blijven in de ingewanden der Zwitsers wroeten. – Men ziet eene veel omvattende en zeer gewigtige hervorming in de Belgische *schakos* te gemoet; de voornaamste nieuwsbladen hebben zulk een algemeen belang inboezemend berigt reeds wereldkundig gemaakt. – In den avond van den 22. Dec. werd de eerste minister van het Perzische en Medische rijk zonder eenig vorm van proces, met hoogstdeszelfs *tien* zonen, ter dood gebragt en hunne goederen buit verklaard. – Eugène Sue doorsnuffeld te Leiden een ouden staten-bijbel, gewis met geen ander doel dan om er stof voor verborgenheden uit te putten. – De predikant van Schaltuinen is bestolen; met welk een ernst en nadruk zal deze goede man voortaan de stipte navolging van het 8e gebod aanbevelen. – Binnen de hoofdstad van Pruissen gingen zes leden van de *nieuwe* katholieke kerk tot de *oude* katholieke kerk terug. – De retirade van Xenophon ging met meer moeite gepaard. - De 's Gravenhaagsche Ooijevaar, die sedert lang, door zijnen langen vraatsnavel en leelijke pooten, in den kijker loopt, wordt in regten vervolgd, wegens geincrimineerde artikelen. – *Wind* verkoos geen lid van den hoogen raad te worden; zij hebben daar trouwens menschen van substantie noodig. – Daar is een kruidmagazijn te Algiers gesprongen; even als te Hamburg, zouden een aantal Engelschen zich bereidwillig hebben getoond den, door de uitbarsting veroorzaakten brand, te blusschen. – Te Pera vormde zich een genootschap tot uitroeijing der honden. Te Amsterdam heeft men de onbeschaamdheid de arme dienstboden aan den ketting der livretten te willen kluisteren. Men zegt dat er jagtgenootschappen staan opgerigt te worden, tegen geldwolven, grijpvogels, regtverdraaijers en meer voorwerpen van zulk een gezelligen aard. – De leden der Tweede Kamer hebben de paascheijeren binnen den kring hunner huisgezinnen geconsumeerd; de lieve hemel beware hen voor verstoppingen. De Belgische gedeputeerde Dumortier wilde reeds den 3e paaschdag de werkzaamheden hervatten, maar niemand had er ooren voor; hij is ook al te voortvarend die mijnheer Dumortier, alles moet immers zijn tijd hebben. – In de Kamper Courant schreef onlangs zeker iemand een lang artikel over het vorstelijk bal masqué te 's Hage gegeven; de brave man moest er eene jeremiade over geschreven hebben. – Over datzelfde bal rees eene hevige vete, tusschen een blad, hetwelk zich de Haagsche Nieuwsbode noemt, en zijn heer confrater het Haagsche Weekblad, en zulks uit hoofde van het al of niet aanvoeren eener defilerende quadrille, door Zijne Koninklijke Hoogheid, de

tuenspreker der Nederlanden; eene zeer interessante kwestie, welker beslissing eene Areopage met een honderdjarig uitstel zal waardig achten. – Te Dusseldorp zal een schitterend muziekfeest gegeven worden. – De werkende leden der Italiaansche opera te Amsterdam zijn aan hongersnood ten prooi. – Te Londen is het geraamte van een schildpad ontvangen die eene groote rol in de fabelkunde van den Hindostan speelt. – Aldaar is, ten gevolge van een paardenlieot, een buitengewoon gespierde stalknecht het tijdelijke met het eeuwige leven komen te verwisselen. – De Schach van Persie zit met de finantien aan den grond; in plaats de diensten der Rotschilds, of die der Jesuiten-generaals in te roepen, snijdt hij de arme Persen neus en ooren af, en wordt hoe langer hoe armer; welke groote oogen zou de splendide Asmenus niet opspalken, indien hij zijnen verschraalden descendent in zulk een staat van deconfiture ontmoette. – In de Oostelijke deelen van Pruissen is het niet veel beter dan bij den Schach van Persie gesteld. – De zitting der Fransche gedeputeerden zal in April gesloten en de discussien over de staatsbegrooting, tot eene nadere zitting, uitgesteld worden. – Nieuwerwetsche gevangenis te Amsterdam. – De Kamper Courant levert een gedicht waarin hij zijnen interlocuteur, tegen eenen verdichten apen-koning, de woorden in den mond legt « gij zijt een aap en uw volk zijn apen." De Baron H. de G. schoot vier wilde zwanen. Z. E. moet zeer veel geduld tot deze vangst gebezigd hebben! Elders zijn de wilde zwanen met de hand gegrepen. – Verandering van ministerie in China. – Armhooren van schoone gelindte te Rotterdam hebben krentebrooden omgedeeld (*letterlyk waar*) en voorzigtigheidshalve, ten einde het verkoopen te beletten, de beneden- en bovenkorst er van gesneden, welke korstjes door Armhooren bij de theevergadering zijn geconsumeerd. – De beste Kamer heeft de goedheid gehad zich weder met alles te vereenigen hetgeen de Tweede Kamer heeft aangenomen. De beste Kamer neemt altijd maar aan alsof zij het puur om den broode deed. – Wij lazen met genoegen de aangename tijding, volgens welke H. E. A. Heeren Burgemeester en Wethouders der stad Groningen de vereischte orde op het reinigen der straten hebben gesteld en wenschen H. E. A., zonder dat wij er nadere kennis van verlangen, levenslang van al hetgeen hunne stad ontsierd, bevrijd te blijven en aan zoo vele handen werk te kunnen geven als er vingers te Groningen zijn! – De vrijheid der drukpers is op reis; men twijfelt of zij de drie hoofdsteden van ons koningrijk met een bezoek zal vereeren.

Ingezonden Stukken.

(*Vervolg en slot.*)

Volk van Nederland! volk dat eenmaal zoo groot was, keer terug tot vroegere glorie. Laat orde, zuinigheid, eenvoudigheid en strenge regtvaardigheid uwe regering kenmerken; laat geestkracht, vertrouwen, godsvrucht en burgerzin bij de natie herleven, dan zal de vreesselijke armoede verminderen, dan zal er weder werk zijn voor den ijverigen, dan zal het monopolie van voordeel en aanzien verdwijnen, en verdienste en deugd niet langer worden miskend; want, geloof het vrij, wanneer list en kuiperij bij de regering aan de orde van den dag zijn, vervalt het volk tot armoede, en die armoede dooft allengs alle edele gevoelens uit, zij ontzenuwt en verbeestelijkt den mensch.

Koning van Nederland! opent de oogen voor de jammer van uw volk, aanschouw de vreesselijke armoede, heb medelijden met hen die gij beloofd hebt lief te hebben en te beschermen, en laat dit jaar het laatste zijn waarin wij weeklagend om herstel smeeken!

Hooge regering, heerschzuchtige bastaard-aristocratie, sta af van uwe ongeregtigheid! Terug, terug van den weg des verderfs! Terug, zoo lang gij nog *vrywillig* kunt, *terug* voor dat Gods hand u vreesselijk straft! Terug, voor dat de ellende ons geheel doet vallen! O dat het nooit van onze hof- of hoofdsteden gezegd worde:

Die stad is 't Babel onzer dagen!
Als Babel stort zij eens in puin!
De grond is moede haar te dragen!
De Hemel haat haar trotsche kruin!
Die stad is 't hedendaagsch Gomorrhe,
't Verbeestlijkt Sodom van Europ,
Dat, schoon de donder om haar knorre,
Geen God vermoedt, wiens magt haar sloop'!

Neen, neen, wij hopen en vertrouwen het, zoo diep zullen wij nooit vallen; *ieder onzer* zal zich voor God verootmoedigen en opstaan om het goede te doen; hervorming van het hart en hervorming van den staat zullen hand aan hand gaan; *ieder onzer* zal gevoelen wat dure pligt het staatsburgerschap van hem vordert; *ieder onzer* zal luisteren naar de stemme Gods, die hem door de strenge natuur toeroept: » Het volk is ellendig, het volk sterft van honger, sta op en werk mede aan 't schoone werk der hervorming, opdat de nood niet van jaar tot jaar toeneme!"

Dat niemand zegge: »Eene roepstem Gods doelt alleenlijk op bekeering van het hart!" – Eene bekeering die zich niet kenmerkt door het volbrengen onzer pligten, die ons niet aanspoort om als leden der maatschappij nuttig te zijn, *is geene bekeering*; alleen dweepzucht kan ons inblazen dat men op de aarde moet leven in altijdudrende bespiegeling, zonder ooit nuttig werkzaam te zijn, en alleen onkunde of bloohartigheid kunnen ons doen gelooven, dat de staatshervorming van luttel belang is.... o indien gij beseft dat de slechte staatsinstellingen ellende te weeg brengen, en de ellende, op hare beurt, zedebederf, dan kunt gij het niet loochenen: Herstel van het tijdelijke belang zal aan het eeuwige belang van duizende schepselen dienstig zijn. . . . .

. . . .

Terwijl wij deze regelen ter neder schrijven is het nacht; de natuur is in een wit lijkkleed gehuld; hier binnen is het warm en goed, want wij behooren tot de rijken dezer aarde; maar daar buiten is het koud, akelig koud.... O thans denken wij met weemoed aan den nood dier armen, voor wier belang wij heden de pen hebben opgevat, en ons hart dringt ons, om het ons zelve en onze landgenooten nogmaals toe te roepen: » Laat ons geven! geven zooveel wij kunnen! God wordt der weldadigheid en des ontfermens jegens ons nooit moede!"

Terwijl wij dit schrijven is het nacht, en alles is stil rondom ons; doch in ons hart waakt het gevoel van liefde voor vorst en vaderland, dat ons noopt om onze landgenooten toe te roepen: strijd voor de goede zaak, om uw zelfs, om uwer arme broeders, om uwer kinderen wil; laat de schoone gelegenheid tot herstel, die zich thans voordoet, niet verloren gaan! – Men vordert van u geene zware inspanning van krachten.... het plaatsen uwer namen onder eene petitie is al wat gij doen moet om uwe regten te handhaven, om orde, goede trouw en geregtigheid te doen herleven! – want, indien duizenden uwer dat doen, weet de Koning dat gij hervorming begeert, dan kan de vertegenwoordiging aan uw verlangen niet twijfelen, dan moet de regering zwichten! maar indien gij het niet doet, is alles verloren!

Het is nacht terwijl wij schrijven. Duisternis is over de helft der aarde verspreid, maar in ons hart is het licht, daarin brandt de fakkel der hoop! Want, gelijk deze nacht over eenige uren zal wijken voor het glansrijk licht der zon, zoo zal – wij gelooven het – de nacht waarin een groot gedeelte der menschheid nog zucht, plaats maken voor den helderen dag. Reeds schemert aan de kimmen het vrolijke licht van waarheid en vrijheid! – Maar ook in ons vaderland zal de nacht van wantrouwen, van ellende, van lusteloosheid verdreven worden door de zon van vertrouwen, geregtigheid, liefde en geestkracht! – Het is thans duister, vreesselijk duister; het is koud, akelig koud in de natuur.... het is ook koud en akelig in vele harten. – Het volk is arm, arm naar het ligchaam, maar ook naar de ziel. Het volk hongert en dorst, het hongert en dorst naar het ligchaam, maar ook naar de ziel; want de levensbehoeften zijn duur en zwaar belast, maar de levensgeest werd uitgedoofd door geestdoodende lusteloosheid en zelfzucht – vruchten onzer regering! – De ellende heeft, zoo het schijnt, haar hoogste toppunt bereikt; maar daarom juist hopen wij op uitkomst; – misschien zal de grootheid der ellende redding aanbrengen, misschien zal Nederland zijnen toestand begrijpen en veranderen!

Landgenooten, broeders! aanschouwt de armoede die u omringt. God wil dat gij ontwaakt; God toont u hoe ongelukkig uwe instellingen u maken! O wij bidden, wij smeeken u, let op de wenken u door de Eeuwige Wijsheid gegeven; schud af die lusteloosheid, die zich achter vroomheid verschuilt, die lafheid, die zich voorzigtigheid noemt, die zelfzucht, die den titel van wijsheid voert! Schudt af, al wat uwen geest aan banden legt; verheft u boven al wat kleingeestig is; weest groot en vrij, gelijk uwe vaderen; – dan zullen liefde en vertrouwen de koude harten verwarmen; want de koesterende stralen der vrijheids-zon zullen in uwe zielen dringen; dan zal stoffelijke welvaart langzamerhand terug keeren, en ieder ten minste het dagelijksch brood kunnen verdienen; dan zullen godsvrucht en kennis de dorstende en hongerende zielen verzadigen; dan zal het licht der waarheid ons herscheppen, en geestkracht, moed en ijver in ons doen herleven.

Nederlanders, Nederlanders! niet langer gedraald; uwe keus is gemakkelijk, de tijd is kort! Ieder uwer is burger van den staat, vereenigt u dan, tot redding van uw vaderland. – Doet uw pligt, zoo kunt gij op God vertrouwen, en alles verder aan Hem overgeven; Hij zal alles wel maken.

AMSTERDAM, 16. Maart 1845.

De snelziende Lijnceus Jr.

Mijn opregten dank betuigende voor het plaatsen van het artikel: Losse beschouwing bij het zien der moddermolen te M., neem ik de vrijheid de Redactie dezer Courant te verzoeken ook dit stuk een plaatsje in haar geëerd blad te willen inruimen.

Schrijver, en vele anderen met hem, vinden zich daartoe verpligt, om op deze wijze openlijk hunne hulde te brengen aan de Heeren A. M. CRAMER en H. BEKKER.

Er zal voorzeker alhier geen burger gevonden worden die geene hoogachting en dankbaarheid gevoeld voor deze Heeren en de Commissie van Loon voor Werk, daar Hun Ed. zich, zonder salaris, zooveel moeite geven om de schamele armen werk te verschaffen; ook is men overtuigd, dat deze Heeren met het voorgevallene niet bekend waren noch konden zijn.

Het is geen personeel belang hetwelk den schrijver genoopt heeft tot het inzenden van het vorig stuk: het is de wensch van verre de meeste burgers, die gaarne zouden zien dat de Edel Achtbare Regering van M. kennis kreeg van zoovele gebreken als er van dien kant bestaan en waardoor er al een heel aardig sommetje tusschen kaai en schip valt; kennis er van dragende, mag men veronderstellen, dat het einde der misbruiken nabij zoude zijn.

Om bijvoorbeeld iets te noemen; wanneer men eigen huizen heeft en men kan daar de noodige reparatie met geringe kosten aan geven, dan is men andere burgers zeker een goed eind wegs vooruit; trouwens, het is gemakkelijker dat het algemeen (al is het dan ook boven deszelfs vermogen) betaald, dan dat eenig mensch dit alleen doet.

Welligt zou niemand op de bewuste zaak eenige aanmerking gemaakt hebben, indien de tijdsomstandigheden wat voordeeliger waren en de barre winter zich niet met alle gestrengheid zoo nijpend had laten gevoelen. Wat hadden niet honderde armen zich driemaal aan dien berg stoophout kunnen verwarmen; eens met het naar huis te dragen, vervolgens om het klein te maken (al was het juist niet in blokjes van 16 N. d.) en dan aan den haard; en indien zij er dan wat aardappelen met schillen bij hadden kunnen eten, wat zouden er dan niet vele dankbetuigingen voor de milde gevers ten hemel zijn gezonden.

Doch wat behoeft men zich ook om de armen te bekommeren, daar hun getal legio is; daar zijn immers menschen ter hunner verzorging aangesteld. Doch het was slechts een beeld dat wij schetsten, tusschen menschen die niets hebben of weten te verdienen en anderen die een goed salaris ontvangen en zich echter niet schamen om de akkers en vijgeboomen (niet eens van hun eigen grond) zelfs na te lezen.

Wij hopen door de plaatsing van dit stuk de zaak aan de aandacht der stedelijke regering te brengen; al was het alleen om naar vermogen mede te werken aan het groote plan van bezuiniging, dat te 's Hage (spijt gemaskerde bals) zoo vele wonderen verrigt, en dat wij wenschen dat door een algemeen petitionement zich door den tijd zal verwezenlijken.

Een vriend van regt en billijkheid.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 29. Maart Sedert den 27. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Etna, V. Alberts, Odessa, lijnzaad; Martha Eller, B. Granson, Liverpool, stukgoed; Fernij, W. Halle, Charleston, katoen en rijst; Eurokas, H. Potter, Mobille, stukgoed; Thefalcon, J. Newrij, Rio-Janeiro, koffij; Dianthe Karels, B. Williams, New-York, tabak katoen en rijst; Benedictus, J. Borenbold, Fiume, Thorowalsen, ... New-Castle; Eugo, J. Clark, New-York, alle stukgoed.

Voor Brussel bestemd:

Wilhelmina, J. G. de Wall, Manter, wijn.

Voor Gend bestemd:

Tuscka, J. Lowell, Boston, stukgoed.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BEEREN.